

Campana Vicenta

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Església parroquial de Sant Vicenç. Plaça de l'església. Nucli urbà. Prats de Lluçanès

Coordenades:

Latitud: 42.00918
Longitud: 2.02953
UTM Est (X): 419639
UTM Nord (Y): 4651251

Classificació

Número de fitxa 08171-108
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1883
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Es conserva fragmentada i dispersa en mans de particulars. La major part de la campana, però, es va perdre.
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Vic. c/ Santa Maria, 1. 08500. Vic
Fitxes associades:

[Església parroquial de Sant Vicenç](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 02/01/2007 - 01:00

Descripció

La campana Vicenta es conserva fragmentada a causa de la seva destrucció. Un d'aquests fragments es troba exposat a l'església parroquial. Construïda a finals del segle XIX era la campana més gran i pesava aproximadament uns 100 quilos. La campana fou batejada amb el nom de "Vicenta, Concepció, Josepa i Sebastià", i duia també els noms del Sr. rector Obreres i el de qui la fabricà. Estava decorada amb una faixa de decoració de garlandes vegetals i una simple motllura que resseguien la part inferior. Antigament es tocava la campana Vicenta per espantar el mal temps i allunyar les pedregades.

Observacions:

Alguns particulars conserven fragments de la campana Vicenta, ja que segons fonts orals, quan es va fer caure la campana es va fragmentar en diverses parts, i la gent va arreplegar-ne els trossos. També al Museu Municipal Miquel Soldevila es conserven alguns fragments.

Història

La campana Vicenta va arribar a Prats de Lluçanès, procedent d'Olot, el 20 de Juliol de 1883 per ubicar-la dalt del nou campanar de l'església de Sant Vicenç que s'havia acabat de construir el 1882. Va ser rebuda per membres de l'Ajuntament, el clergat i els veïns, en un acte amenitzat per l'orquestra. El 20 d'agost de 1883 el rector va batejar la campana amb els noms de Vicenta, Concepció, Josepa i Sebastià, de la qual foren padrins Sebastià Bach, de Santa Llúcia, i N. Bertran, mestressa del Grau. Abans de col·locar la campana nova, es van baixar les velles i es comprovà que la més grossa, anomenada Maria, pesava 13 quintans i havia estat fabricada l'any 1643. D'igual any seria la campana més petita que s'emportaren els carlins l'any 1837, any en què es va aterrar el campanar. Tornaren a pujar les campanes velles i la última fou la Vicenta. El 1936 es van saquejar les esglésies de Prats de Lluçanès, i tiraren les campanes des de dalt del campanar, quedant fragmentades al terra. Un cop esberlada es van adonar que el material amb què estava feta no els servia per fondre-la i utilitzar-la per armament, i per tant s'han pogut conservar alguns trossos perquè algunes persones van recollir-ne alguns fragments que han conservat fins a l'actualitat.

Bibliografia

BORRALLERAS, I., Recull de dades històriques de Prats i el Lluçanès, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1993. GORCHS, A., Prats de Lluçanès, 905-2005. Cronologia de 1.100 anys d'història, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 2006.

